

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: 2 Sam 5,1-3 2. čtení: Kol 1,12-20
Ev.: Lk 23,35-43

Žl 122 Do domu Hospodinova s radostí půjdeme.

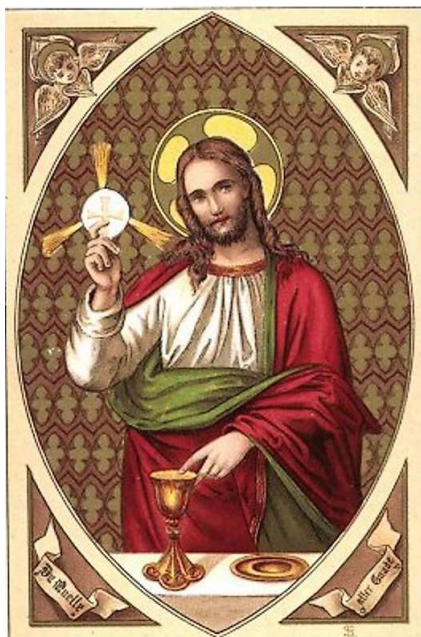
Kapka rosy z Božího slova: Víme, že Kristovo narození slavíme 25. prosince. Nevíme ale, kdy Pán přijde podruhé ve své slávě. Proto nám on sám zdůrazňuje podobně jako sv. Pavel: „Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

A zde je, Pane, moje tělo, které se Tobě vydává.

/pokračování z minulého čísla/

O ustanovení eucharistie se v Písmu sv. mluví na několika místech. Historicky nejstarší zprávu nalezneme v listě Korintánům (1Kor 11,17-34). Pavel se v tomto listě netají svými výhradami k poměrům, které panují v korintské církevní obci. V rámci toho se také zabývá problémy, které se objevily mezi Korintány při bohoslužbě. Vyjadřuje svůj zármutek nad různými třenicemi a rozděleními mezi nimi a moc je nechválí, ba naopak. Píše o tom, že když se sejdou na slavení eucharistie, že je to spíše ke škodě než k prospěchu. Proč? Protože když se sejdou, každý se nejprve dá do svého jídla, a to bez ohledu na druhé. Někdo se dokonce opije. Přitom jsou tam přítomni i ti, kdo nemají co jíst. Toto už, podle Pavla, není to společenství večere, kterou ustanovil Pán Ježíš.

Totíž chléb, který se proměňuje v Ježíšovo tělo na oltáři, je jeden způsob jeho přítomnosti mezi námi. Ale zároveň i každý bratr a sestra, my všichni dohromady, tvoříme jedno tělo Kristovo. A to má své důsledky. Protože tvoříme společně jedno Kristovo tělo – církev, je

třeba, abychom při slavení eucharistie byli mezi sebou smířeni. Není možné, abychom na jedné straně přijímali Tělo Páně pod způsobou chleba, a pohrdali Tělem Páně pod způsobou bratra. Ježíš, který je v srdci tvého bratra, tvé sestry a který je uprostřed nás, to není jiný Ježíš než v eucharistii.

Od samého začátku patřilo k slavení eucharistie vědomí společenství, sounáležitosti se všemi, kteří jsou se mnou společně křesťany. A nejenom to. Slavení eucharistie bylo vždy sdílením darů. Jeden myslel na druhého a nebylo možné slavit jenom „já a Pán“, když patříme všichni k sobě. Pavlovi se po právu tedy nelíbilo, jak to praktikovali v korintské církevní obci. Proto ve svém listě po zprávě o ustanovení pokračuje napomenutím: „*Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl chléb (Páně) nebo pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto musí člověk sám sebe zkoumat, a tak ať chléb jí a z kalicha pije. Kdo totiž jí a pije, a tělo Páně nerozlišuje (nerozpoznává), jí a pije si odsouzení. Proto je mezi vámi tolik nemocných a churavých a mnoho jich už umřelo*“ (1Kor 11, 26-30).

Slovo „nehodně“ je třeba chápat v souvislosti s kritizovanými zlořády při slavení eucharistie v Korintu. Chování, které nebere ohled na chudé v církevní obci, neodpovídá tomu, co ustanovil Ježíš. Důležitý je pak smysl toho, co znamená, že někdo nerozlišuje tělo Páně. Apoštol Pavel mluví o Tělu Kristovu ve smyslu církve, že máme rozpoznat Tělo Páně v bratřích a sestřích, kteří společně s námi slaví eucharistii. Kdo nerozpoznává toto společenství jako Tělo Páně, nemůže pít z kalicha Páně, jinak by pil nehodně. Plnou účastí na mši svaté není jenom to, že věřím v reálnou přítomnost Krista po proměňování, ale také v přítomnost Ježíše v bratřích a sestřích. V důsledku toho se mám chovat ke každému člověku, který je vykoupen krví Ježíšovou, jak se chovám k eucharistii. Pavlovo poukázání na nemocné, slabé a umírající pak zní jako varování.

Souvislost mezi slavením eucharistie a tělem Kristovým v člověku trpícím, potřebném a chudém ležela na srdci mnoha církevním otcům starověku. Jedním z největších zastánců chudých byl cařihradský patriarcha Jan Zlatoústý, který v jedné své promluvě na toto místo v Pavlově listu říká: „*Tys pil krev Páně a nerozpoznáváš svého bratra. Zneuctíváš právě tento stůl tím, že si myslíš, že není hoden podílet se na tvém pokrmu ten, který byl uznán hodným účastnit se tohoto stolu. Bůh tě zbavil všech tvých hříchů a pozval tě na tuto hostinu. A ty ses ani potom nestal milosrdnějším.*“

Chudí byli pro něho tím pravým chrámem Božím a Tělem Kristovým. Vztah k nemajetným byl pro Jana Zlatoústého dokonce jakýmsi znamením křesťanské zralosti, podle kterého se dalo poznat, zda katechumen může přistoupit ke křtu.

Tento rozměr eucharistie najdeme také u sv. Jana. Ve svém podání (Jan 13,1-15) evangelista Jan vůbec nezmiňuje, že Ježíš vzal chléb, lámal a dával svým učedníkům. Nezmiňuje se ani, že vzal kalich a pronesl nad ním díkyvdání, aby proměnil víno ve svoji krev. Zato píše něco, co ostatní evangelisté jako by zapomněli zaznamenat. Ježíš se při poslední večeři učedníkům úplně vydal, když jim „*projevil lásku až do krajnosti*“. Vyjádřil to tím, že vykonal práci otroka, když se sklonil ke každému z nich a umyl jim nohy. A tak jim názorně ukázal, co je tím tajemstvím, které mají uchovávat a konat na jeho památku: „*Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.*“ Eucharistie není tedy jen nějakým rituálem, ale jednáním. Máme konat to, co konal Ježíš, a to především v našich každodenních vztazích a ve službě.

Máme tady vedle sebe dvě skutečnosti. Na jedné straně to, co slavíme na oltáři, na druhé straně toto silné gesto Ježíšovy lásky, ve kterém se vydal až do krajnosti. Obojí hluboce souvisí a jedno nelze oddělit od druhého. Na oltáři se totiž zpřítomňuje Ježíšova láska, ve které vždy byl a je stále ochoten dát svůj život za druhé, za nás, za mě. To, co se stalo při poslední večeři, když Ježíš vzal chléb a lámal ho, se zviditelnilo druhý den na Kalvárii, kde svoji oběť dokonil, kde bylo jeho tělo rozlomeno smrtí. On již ve chvíli slavení věděl, že položí svůj život za nás, a lámáním chleba se de facto vydal a lámal sám sebe. Obětoval svůj život za učedníky, za všechny lidi, za každého z nás. Duší eucharistie je tedy to, že se Ježíš úplně vydal za spásu druhých. Každého, kdo se účastní jeho tajemství, zve, aby to dělal také.

S Ježíšem, který se obětuje a dává, si všichni křesťané znovu připomínají, že toto je jediný způsob, jak důsledně následovat Krista. Nemyslet na sebe. Největší přikázání je přikázání lásky. Ježíš, když zve k následování, tak říká: „*Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe*“ (Lk 9,23). Eucharistie, kterou slavíme na oltáři, je vlastně zviditelnění celoživotního postoje. Nestačí jenom brát chléb a víno a říkat nad tím Ježíšova slova, ale je třeba k tomu přidat svoje vlastní obětní smýšlení, ochotu darovat sebe sama.

Je to náš úkol na celý život, abychom se učili slavit tajemství eucharistie každý den a každý okamžik svého života všude tam, kde jsme, abychom se stávali eucharistií. Toto slavení, které se děje v každodenních chvílích našeho života je z určitého pohledu ještě důležitější než to, které se děje na oltáři. Člověku by nic neprospělo, kdyby byl denně na mši svaté, a přitom kdyby se nepodobal vnitřně Kristu a nerostl v lásce.

Slavit eucharistií tedy znamená nežít pro sebe, ale „*lámat sebe druhým*“. A v tom je pro všechny křesťany žijící ve světě neuvěřitelně radostné poselství. Všechno, co v životě prožíváme, můžeme žít s Bohem, před jeho tváří, z jeho lásky a z jeho síly. Když se pak sejdeme v kostele k slavení eucharistie, budeme vědět, že slavíme svoje vlastní tajemství, ve kterém se spojujeme s Kristem v jeho postoji sebedarování. Tím naplňujeme svoje všeobecné kněžství, když „*přinášíme sami sebe v oběť živou, svatou a bohumilou; to je naše pravá bohoslužba*“ (srov. Řím 12,1).

P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm, www.immaculata.minorite.cz

Ohlášky:

- ✘ Sv. Josef s Pannou Marií putovali do Betléma. Během adventu bude putovat Panna Maria našimi domovy. Chcete, aby navštívila i vás? Vždy při rorátech si ji můžete odnést na jeden den k sobě.
- ✘ Na čtvrtek 5. 12. připadá adorační den pro farnost Špičky. V pravé poledne bude vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní k soukromé adoraci až do 16⁰⁰ hod., kdy začne společná adorace. Zakončení adoračního dne bude při mši svaté v 16³⁰ hod. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomodlit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujme i my na ně.
- ✘ V týdnu bude první pátek v měsíci, budou adorace, příležitosti ke sv. zpovědi (v Hustopečích od 15³⁰ hod.), a budu navštěvovat nemocné.
- ✘ Víkend pro děvčata na faře v Hustopečích proběhne od pátku 6. 12. od 18:00 h. do neděle 9. 12. (zakončení mši svatou). Prosím rodiče, aby potvrdili účast do středy 4. 12. buď emailem, nebo telefonicky. S sebou si vezměte spacák a přezuvky. Buchta nebo koláč vítány.
- ✘ Sv. Mikuláš přijde za dětmi do kostela v Hustopečích v pátek 6. 12. po mši svaté.
- ✘ Intence na I. pololetí roku 2020 si můžete nechat zapsat v sakristii.
- ✘ Knižku „Evangelium na každý den 2020“ si můžete zakoupit v sakristii za 100,- Kč.
- ✘ Kalendáře na rok 2020 si můžete zakoupit v sakristii za 55,- Kč.

RORÁTY - začíná doba adventní a s ní jsou spojeny roráty. Rorátní mše svaté budou v Hustopečích po celou dobu adventní v úterý (tyto mše sv. budou bez kázání) a v sobotu v 6¹⁵ hod. V ostatní dny budou roráty také v 6¹⁵ hod., ale beze mše svaté. Každý den bude pro děti připravena snídaně. Prosím ty, kdo by chtěli pomoci, ať se přihlásí na faře. Prosím také hospodyňky, aby pokud mohou, přispěly nějakou buchtou, koláčem či bábovkou. P. František Antonín Dostál

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 1. 12. do 8. 12. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
1. neděle adventní 1. 12. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za rodiče Josefa a Žofii Žemlovy, Marii Pavlicovou, živou rodinu a na poděkování za dar zdraví
	Špičky	9:30	Za † syna Jiřího Hošťálka, živou a † rodinu Hošťálkovu a Vozákovu
	Bělotín	11:00	Za živé † farníky
	Heřmanice	16:00	Na úmysl dárce
Pondělí 2. 12. <i>sv. Bibiána</i>	Bělotín	16:30	<i>Volná intence</i>
Úterý 3. 12. <i>sv. František Xaverský, památka</i>	Hustopeče	6:15	Na dobrý úmysl
Středa 4. 12. <i>sv. Jan Damašský, sv. Barbora</i>	Černotín	16:30	Za † Václava Barota, manželku a dceru
Čtvrtek 5. 12. <i>sv. Sába</i>	Adorační den Špičky	16:30	<i>Volná intence</i>
Pátek 6. 12. <i>sv. Mikuláš</i>	Hustopeče	16:30	Za Jaroslava Mayzlíka, sestru, bratra a rodiče Za † Josefa Horáka, vnučku Aničku, rodiče, dva bratry, živou rodinu a dvo
Sobota 7. 12. <i>sv. Ambrož, památka</i>	Hustopeče	6:15	<i>Volná intence</i>
	Špičky	16:00	Za živé a † farníky
2. neděle adventní 8. 12.	Hustopeče	8:00	Za † Oldřicha Frydrycha, bratra Jaroslava, sestru Boženu, snachu Marii, rodiče Novákovy, Frydrychovy, manželé Annu a Jaroslava Davidovy, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	9:30	Za † Františka Kelara, jeho sestru Marii a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za rodiče Boženu a Antonína Jemelčkovy, syna Antonína, rodinu Zaoralovu a Staviařovu a dvo

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614